

РЕШЕНИЕ

№ 7067

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 13.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **12690** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 38в, ал. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Я. Л. Н., с постоянен адрес в [населено място], с електронен адрес [електронна поща], срещу Решение изх. № ЛДЖ – 21 – 3 от 10.12.2021 г., по сигнал (жалба) вх. № № 4152/26.04.2021 г., вх. рег. № ЛДЖ-21-3/26.04.2021 г. по описа на Инспекторат към Висшия съдебен съвет, издадено от инспектор А. М..
В жалбата се поддържа, че в производството по издаване на обжалваното решение са допуснати съществени нарушения на производствените правила, изразяващи се в непълно изразяване на фактическата обстановка. Решението се основавало единствено на становището на заинтересованите страни – административен ръководител и наблюдаващ прокурор при РП – Д.. Поддържа, че МВР е следвало да бъде конституирано като заинтересована страна в административното производство.
В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.
Ответникът – А. М. – инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет, не се явява и не изпраща представител.
Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Я. Л. Н. е подал сигнал (жалба) с вх. № 4152/26.04.2021 г., вх. рег. № ЛДЖ-21-3/26.04.2021 г. до Инспектората към Висшия съдебен съвет, в който изложил твърдения за допуснато нарушение при обработването на личните му данни от страна на администратор, чиято дейност е под надзора на ИВСС по смисъла на ЗЗЛД.

Конкретно се сочели нарушения при обработване на личните му данни в хода на досъдебно производство № 99/2019 г. по описа на ОДМВР – [населено място], пр.пр. № 607/2019 г. по описа на РП – Д., а именно – извършване на полицейска регистрация на 09.02.2021 г. в 01 РУ – ОДМВР [населено място], призната за незаконна и снета със Заповед № 328з-897/16.03.2021 г. на главен комисар Н. Х. – директор на Главна дирекция „Национална полиция“. Твърди се, а и няма спор между страните, че при извършването ѝ са били събрани чувствителни данни на жалбоподателя, в това число ЕГН, изготвена е снимка в три пози, снети са дактилоскопни отпечатащи, иззети са проби от устната кухина чрез стерилен комплект за изготвяне на Д. профил. Личните данни били обективирани в материални носители – Карта за полицейска регистрация, снимки, ДФ 09-3248309/03-38556, изпратени били за обработка от СДВР и Н. – МВР, въведени са в автоматизираната информационна система на полицията. Регистрацията е била снета със заповед № 328з-897/16.03.2021 г. на главен комисар Н. Х. – директор на Главна дирекция „Национална полиция“, на основание чл. 68, ал. 8, т. 1 ЗМВР, като било прието, че е извършена в нарушение на закона. Със заповедта е разпоредено и снемането на регистрацията от всички информационни фондове на МВР.

Във връзка с подадената жалба на основание чл. 54, ал.1 , т. 15 ЗСВ, вр. чл. 38в, ал. 2 ЗЗЛД, вр. чл. 34, ал. 2 АПК е било изискано становище от административния ръководител – районен прокурор на РП – Д.. Такова е постъпило на 25.05.2021 г. с приложено към него становище от наблюдаващия прокурор по ДП № 99/2019 г. по описа на С „П.“ – ОДМВР – Д., пр.пр. 607/2019 г. по описа на РП – Д..

С писмо изх. № ЛДЖ-21-3/16.09.2021 г. по описа на ИВСС е изискано да се представи копие от цялата преписка. представено с писмо вх. № 25136/11.10.2021 г., вх. рег. № КЛДЖ-21-3/11.10.2021 г. по описа на ИВСС.

В хода на производството по жалбата е установено, че досъдебно производство № 99/2019 г. по описа на С „П.“ – ОДМВР – Д., пр.пр. 607/2019 г. по описа на РП – Д. е образувано по реда на чл. 212, ал. 1 НПК с постановление на прокурор от РП – Д. от 03.04.2019 г. за престъпление по чл. 309, ал. 1 НК срещу неизвестен извършител. Срокът за разследване е бил удължаван на основание чл. 199 и чл. 234, ал. 3, изр. 2 и ал. 6 НПК.

С постановление от 22.05.2020 г. на Д. Я. – разследващ полицай при ОДМВР – [населено място] жалбоподателят Я. Н. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 309, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 НК. На обвиняемия били разяснени правата му и спрямо него е взета мярка за неотклонение „подписка“. Срещу постановлението за привличане като обвиняем и вземане на мярка за неотклонение са били подадени жалби от Н., които с постановления от 24.07.2020 г. и от 10.08.2020 г. са били оставени без уважение.

С постановление от 27.01.2021 г. взетата мярка за неотклонение на основание чл. 199, ал. 1 и чл. 234, ал. 8 НПК е била отменена.

С постановление от 09.02.2021 г. на разследващ полицай от ОДМВР – [населено място], Я. Н., съгласно дадени от наблюдаващия прокурор указания, бил привлечен повторно като обвиняем за престъпление по чл. 309, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 НК, при което му била направена и втора полицейска регистрация № 200052 от 09.02.2021 г., извършена от 01 РУ Д. – ОДМВР.

В хода на досъдебното производство от жалбоподателя е била представена Заповед № 328бз-897/16.03.2021 г. на директора на ГД „Национална полиция“ – МВР, която с резолюция на наблюдаващия прокурор е била приобщена към материалите по делото.

След приключване на проверката по подадената от Н. жалба е постановено Решение изх. № ЛДЖ – 21 – 3 от 10.12.2021 г., по сигнал (жалба) вх. № № 4152/26.04.2021 г., вх. рег. № ЛДЖ-21-3/26.04.2021 г. по описа на Инспекторат към Висшия съдебен съвет, издадено от инспектор А. М., с което на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 АПК, вр. чл. 17, ал. 1, т. 2 ЗЗЛД жалбата е оставена без разглеждане като недопустима, в частта, касаеща действия на служители на МВР, като са изложени аргументи, че същата се явява подадена пред некомпетентен орган, а в частта, в която се твърди, че е извършено нарушение от страна на Прокуратура на Република България, в качеството ѝ на администратор на лични данни по воденото досъдебно производство, жалбата е отхвърлена, като неоснователна. На основание чл. 32, ал. 2 АПК преписката е изпратена на Комисия за защита на личните данни за разглеждане по компетентност. При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Разпоредбата на чл. 39б, ал. 1 от ЗЗЛД гласи, че при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт и от прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, субектът на данни има право да подаде жалба до инспектората в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му.

Според чл. 39в, ал. 1, жалбата по чл. 38б, ал. 1 се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор. При разглеждането на жалбата се събират данни, относими към твърдяното нарушение, включително и информация от администратора или обработващия лични данни. Когато жалбата е неоснователна, инспекторът се произнася с решение, което подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от получаването му.

С оглед цитираните разпоредби процесното решение се явява издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. Същото е в предписаната от закона форма и съдържа необходимите реквизити съгласно чл. 59, ал. 2 АПК.

Не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения, противно на изложеното в жалбата. Според настоящия съдебен състав не е нарушена разпоредбата на чл. 35 и чл. 36 АПК. Неоснователно е възражението, че е следвало МВР да бъде конституирано като страна в административното производство. Правомощията на ИВСС са изчерпателно посочени в разпоредбата на чл. 54, ал. 1, т. 1-15 ЗСВ. Съгласно т.15 от посочената разпоредба ИВСС е оправомощен да осъществява надзор върху обработването на лични данни в случаите по чл. 17, ал. 1 от Закона за защита на личните данни. Според чл. 17, ал. 1 ЗЗЛД И. към Висшия съдебен съвет, наричан по-нататък "инспектората", осъществява надзор и осигурява спазването на Регламент (ЕС) 2016/679, на този закон и на нормативните актове в областта на защитата на личните данни при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт (т.1), и прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания (т.2). Видно от цитираните разпоредби

ИВСС е надзорен орган по отношение личните данни и тяхната обработка от съда, прокуратурата и следствените органи, при изпълнение на функциите им на орган на съдебната власт, респ. на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления и при изпълнение на наказанията. Правомощията на ИВСС не се простират върху органите на МВР. Според чл. 29, ал. 1 ЗМВР администратор на лични данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. Правната регламентация, относима към обработването на личните данни от органите на МВР се намира в ЗМВР. Според чл. 25, ал.1с.з. за изпълнение на дейностите си органите на МВР могат да обработват лични данни. Според ал. 2 органите на МВР могат да обработват и лични данни, получени от други органи, за целите, за които са предоставени, както и за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността. Тези данни се препредават само с разрешение на органа, който ги е предоставил. Нормата на ал. 3 предвижда, че обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон, на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.). Разпоредбата на чл. 25а, ал. 1 ЗМВР предвижда, че обработването на лични данни, разкриващо расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, обработването на генетични данни, биометрични данни с цел уникално идентифициране на физическото лице, данни, свързани със здравословното състояние или сексуалния живот и сексуалната ориентация на лицето, е разрешено при условията на чл. 9 от Регламент (ЕС) 2016/679 или на чл. 51 от Закона за защита на личните данни.

Разпоредбата на чл. 26, ал. 1 ЗМВР предвижда, че при обработване на лични данни, свързано с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, органите на МВР:

1. могат да не искат съгласието на физическото лице;
2. могат да не информират физическото лице преди и по време на обработването на личните му данни;
3. могат да обработват всички необходими категории лични данни;
4. предоставят личните данни на органите за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно производство;
5. предоставят личните данни на други администратори, които са държавни или местни органи, или получатели с оглед на обработването им за цели, различни от целите за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и със Закона за защита на личните данни и по ред, определен с инструкцията по чл. 29, ал. 2;
6. обменят лични данни с компетентни органи и получатели от държави - членки на Европейския съюз, органи и агенции на Европейския съюз, трети държави или международни организации в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и със Закона за

защита на личните данни.

От цитираните разпоредби е видно, че по отношение дейността на органите на МВР е налице детайлна уредба, регламентираща обработването на личните данни и правомощията на тези органи във връзка с обработването на тези данни. Видно е, че по отношение органите на МВР Инспектората на В. няма компетентност да се произнася по отношение нарушения, свързани с обработката на лични данни. Ето защо, правилно в хода на проверката по подадения от жалбоподателя сигнал не е конституирана като страна МВР, чиито органи са извършили полицейската регистрация. Ето защо и решението на инспектор М. в тази му част е правилно и съответно на материалния закон.

По отношение правилното приложение на материалния закон от страна на органите на прокуратурата, съдът намира, че също не са налице основания за отмяна на оспорвания акт.

Правната регламентация във връзка с реда за извършване и снемане на полицейска регистрация се съдържа в Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация (в сила от 17.11.2014 г.; приета с ПМС № 336 от 24.10.2014 г.; обн. ДВ. бр.90 от 31 октомври 2014г., изм. ДВ. бр.57 от 28 юли 2015г.).

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата полицейската регистрация е дейност по обработване на лични данни на лицата по чл. 3, която се осъществява при условията на Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) с цел защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Алинея втора предвижда, че данните от полицейската регистрация се съхраняват и обработват в информационните фондове на Министерството на вътрешните работи (МВР) по чл. 28. Според ал. 3 информационната дейност по тази наредба се осъществява по реда, определен в ЗМВР и в подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане.

Според чл. 3 ал. 1 полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер.

Разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от Наредбата сочи, че полицейска регистрация се извършва в следните структури и звена на МВР:

1. областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и районните управления към тях;
2. регионалните дирекции "Гранична полиция" и граничните полицейски управления към Главна дирекция "Гранична полиция".

Според ал. 2 полицейски органи, определени от съответните ръководители в структурите и звената по ал. 1, извършват полицейска регистрация на лицата по чл. 3, ал. 1 чрез служителите, извършващи експертно-криминалистическа дейност (експерт-криминалистите).

Съгласно ал. 3 в структурите и звената по ал. 1, в чийто район на лицата са предявени постановленията за привличане в качеството на обвиняеми или протоколите по чл. 219, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, се извършва и полицейската регистрация на обвиняеми лица по наказателни производства, водени:

1. в структури на МВР, в които не се извършва експертно-криминалистическа дейност;
2. от органи на досъдебното производство извън МВР.

Видно от горесцитираните разпоредби, извършването на полицейската регистрация е

изцяло в правомощията на органите на МВР, а не на прокуратурата. Не се установява също така от ПРБ да са били давани конкретни указания на съответен орган на МВР, да бъде извършена полицейска регистрация. Установява се, че по указание на наблюдаващия прокурор е извършено повторно привличане на обвиняем, но не и конкретно указание за извършване на регистрацията. Повторната регистрация е била извършена във връзка с това привличане, в изпълнение на служебните задължения на органите на МВР, но същата не е резултат от извършени от даден прокурор действия. С оглед изложеното дотук, съдът намира, че жалбата на Я. Л. Н. е неоснователна. Обжалваното решение не страда от визираните в жалбата пороци, нито съдът констатира наличието на отменителни основания по смисъла на чл. 146, т. 1-5 АПК. Разноски от ответника не са претендирани поради което и съдът не присъжда такива. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

РЕ Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Л. Н., с постоянен адрес в [населено място], срещу Решение изх. № ЛДЖ – 21 – 3 от 10.12.2021 г., по сигнал (жалба) вх. № 4152/26.04.2021 г., вх. рег. № ЛДЖ-21-3/26.04.2021 г. по описа на Инспекторат към Висшия съдебен съвет, издадено от инспектор А. М..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: